ભુક ઓર પ્યાસમે એક એક હજારોસે બડે.
કયા બહાદુર થે મોહમદ કે ઘરાંને વાલે.

શાને સાબીર

ઉર્ફે

બહારે કલયર.

—મુરત્તબએ—

શેખ ઈબ્રાહીમ બીન શેખ મહમદ સાહેબ
" કાદરે " પીરાહાઉસ મુંબઈ નં. ૯

—બએહતેમામ—

ખાકસાર અબદુલ લતીફ અહારખા
ફેરીવાલા.

Shri Jain Vidya Vijay Printing Press
Richey Road—AHMEDABAD.
Printed by Popatlal Ambalal Shah.

પેહલી બાર. જીલ્દ ૩૦૦૦.

સને ૧૩૪૦ હી. સને ૧૯૨૨ સંવત ૧૯૭૮

કીમત રૂ ૦-૮-૦

શાને સાબીર.

ઉર્ફે

અખ્લાકે કલચર.

ગજલ નાતીઆ જનાબ જબી સાહેબ

તલમીજ સોહલ.

ક્યું નહો દીલ બસ્તગી રૂખ સારે સરવર દેખકર
ગુન્ચે દીલ ખીલ ગયા કુરાંકા દફતર દેખકર
મહરબા કહેને લગા હરએક સબ મેરા આજમે
આરા અલ્લાહ શોખ્તે માહુબુબે દાવર દેખકર
ખોફથા મેહુર્શકા લેકીન સાથહે શાંહે ઉમ્મ
ઓરભી દીલ ખુશ હુવા મયદાંને મેહશર દેખકર
શુક્રહે અલ્લાહાકા હમ ઉમ્મતે એહમદ હુવે
ક્યું નહો હમકો ખુશી અપના મુકદદર દેખકર
દુશમનોકે હલકપે ચલ જાએગા ખજજર જબી
અબરૂએ બમદારેકા મજમુન અકસર દેખકર

કવ્વાલી.

સાબીર તુમ્હારા નકશા આંખો મેં છા રહા હૈ,
સાબીર તુમ્હારા જલવા દીલકો લુભા રહા હૈ;
કલયર કી બાદશાહી સાબીર કો દી ખુદાને,
સાબીર કે દરપે બન્દા ધુની રમા રહા હૈ.
દુન્યા દા મીટ ગયા ગમ ઉઠતા કદમ હૈ અપના

સાબીર કા શૌક અયસા દીલમેં સમા રહા હૈ
આઇ નએ નજરમેં જાનો દીલો જીગરમેં,
શાને ખુદા કે સાબીર જલવે દીખા રહા હૈ.
હૈ લબપે નામે સાબીર દીલમેં મુકામે સાબીર,
સાબીર કે દરકા રસ્તા વાજીદ દીખા રહા હૈ.
ઉરશાક કો બુલાકર ઇજ્જત જતા જતા કર,
સ્યદાને-હુ-કી સાબીર બસ્તી બસા રહા હૈ
બીસ્તરસે અપને ઉઠકર ચલતુ બસુએ કલયર.
સાબીર તુઝે જમાલી દરપર બુલા રહા હૈ,

કવ્વાલી.

અય દીલ દરે સાબીરપે રહે નુહા ગરી કયું હૈ,
દીલમેં મેરે હૈ સાબીર આંખો મે તરી કયું હૈ.
લબ પર હૈ મેરે સાબીર દીલમેં હૈ મેરે સાબીર,
સીલ રંજ કી છાતી પર ફીર મેરે ધરી કયું હૈ.
શમશીરે મોહબ્બતસે હર જખમે ગુલે તરસે,
આબે હમે ખંજરસે ખેતી રહે હરી કયું હૈ.
દરદે દીલે આશક સે બુઉદ કી આતી હૈ,
ફીર જયબે બદન યારબ રહે જામા ગરી કયું હૈ.
જબ મસ્ત તેરે સબહુંય બેહોશ તેરે સબ હુંય,
ફીર મોહની સુરત પર જાદુ નજરી કયું હૈ.
સાબીરકી મોહબ્બતમેં મનઝુર બના અય દીલ,
કહેતા હૈ અનસ્સાબીર ફીર જામા હરી કયું હૈ.
દેખોતો જરા સાબીર હય હાલ મેરા આખીર,
કીસ્મત મેં જહીરી કે બે બાલો પરી કયું હૈ.

ભજન ઝમીન.

સાબીર સાબીર ફરતી ફીરતી સાબીર મીલતા નાહીરે,
રેન દીના મંય રોતી ફીરતી કૌન કરે નરમાઇ રે.
પી કે કારન જોગ લીયા મંય પી કે દરશન નાહીં રે,

દીલમેં હસરત આંખોંમેં આંસુ બાત કરત સર રાહીં રે.
ઢુંઢત ઢુંઢત હાર ગઈ મંય પુછત પુછત બોરી ભાઈ,
હુ કોન અયસા મોહે બતાદે કોન દેન મોરા સાંઈ રે.
સદકા ખ્વાજા ફરીદ કુતબ કર મનકી મુરાદેં હોં પુરી,
ઝામીન, પ્યારે મત ઘબરા તુ આખીર પી ગલ બાહીં રે.

હોલી.

રંગ સે હોલી ખેલુંગી સાબીર કે દરબાર,
કેસર ઘોલકે રંગ બનાઉં, ભર પીચકારી પી પર મારૂં;
દેખું મંય અજબ બહાર, સાબીર કે દરબાર. રંગસે.
ઇત્ર અબીર ગુલાલ રલાઉં, પાંચોં ચીસ્ત જહાં મંય પાઉં
છીડકું મંય બાર બાર, સાબીર કે દરબાર. રંગસે.
સુનરે રંગીલે છેલ લલરયા, પીયાકી બસંતી રંગદે પગડયા;
મંય તોરે બલહાર, સાબીર કે દરબાર. રંગસે.
મીરાં શાહ ચલ હીરજીકે દવારે, ખ્વાજા મુખન સબ રંગડારે
અયસો ચતુર, ખીલાર સાબીર કે દરબાર. રંગસે.

ઠુમરી.

તન વારૂં નીસારૂં ધન સજનીરે,
ખલકત સારી જાત હું વારી.
ખ્વાજા હે વોહ તોરી દીલબરીરે. તન વારૂં.
તુમરે દરસકો નીસ દીન પલ છીન તરસેં મોરે નેન,
ચાંદ સા મુખડા જલદ દીખાદો ઠંડી હો મોરી નેન.
તન વારૂં નીસારૂં ધન સજનીરે.
તુમરે ચમન કે કુલહુંય ન્યારે ખ્વાજા કુતબુ દીન,
કુતબ કે તારે રાજ દુલારે બાવા ફરીદુ દીન.
તન વારૂં નીસારૂં ધન સજનીરે.
આને નબી મહેબુબે ઈલાહી ખ્વાજા નીઝામુ દીન,
આને અલી કલયર કે બાશી ખ્વાજા અલાઉદીન.
તન વારૂં નીસારૂં ધન સજનીરે.

પીર બશીર કે બલબલ જાઉ ડારૂં મંય તન મન વાર,
ઔર "તજમ્મુલ" કૌન હૈ મોરી નાવ કા ખેવન હાર.
તન વારૂં નીસારૂં ધન સજનીરે.

ગજલ-કવ્વાલી.

બુએ હર ગુલમેં પરવર દીગાર હે
દીલ મેરા મુસ્તફા પર નીસાર હે
મંય ને દુન્યા મેં આકે-સો કુચ્છભી ન કયા
જો કીયા હે વો મંયને બુરા હીં કિયા હે
રખ્ખા સર પર ગુનાહોં કા ભાર હે
બુએ હર ગુલ મેં પરવર દીગાર હે
બેહરે ઈસીયાં મેં મોલા હે કસ્તી મેરી
ના ખુદા બનકે કર સર પરસ્તી મેરી
મેરે બેડેકા તુંહી ખેવન હાર હે
બુએ હર ગુલમે પરવર દીગાર હે
રોજે મહેશરમેં પુછેગા મુઝસે ખુદા
મંય યે કહે દુઆ [illegible] કો ઝુકા
બંદાએ આઝીઝ તેરા [illegible] હે
બુએ હર ગુલમેં [illegible] હે
દીયે મસ્તાને ઠોકરસે મુ[illegible]
કુમ્બે ઇઝની કહા તમ [illegible]
ચલી ખુંકી બદનસે કુવાર હે
બુએ હરગુલમેં પરવર દીગાર હે
જીસકી આંખાં મેં બાગે મદીના બચે
વોહ તો સર સબઝ ઈન્શાં કયું ન રહે
જીસપે રહમત કી બર્સે કુવાર હે
બુએ હર ગુલમેં પરવર દીગાર હે
ખુવાર કરતી હે આશીકકો દીલકી લગન
કેસવ ફરહાદ બન કર ફીરૂં કોહબન

બીકે યુસુફ મીસર કે બાઝાર હે
બુએ હુર ગુલમેં પરવર દીગાર હે
રંગે કપડે પહેન ભેસ જોગીકા કર
ઉઠા બીસ્તર બગલમે મદીને કો ચલ
તુજે કીસકા અહુર ઇન્તીઝાર હે
બુએ હુર ગુલમે પરવર દીગાર હે

કવ્વાલી.

બહોત મુઝ તરીબ હુંય તલબગાર સાબીર,
ખુદાયા દીખા જલ્દ દીદાર સાબીર;
જો કલયર મે આયેં કરે કબએ વાલે.
તવાફે મઝારે પુર અનવ્વારે સાબીર.
હુવા કરતે હુંય જીસ સે સયર આબ સાબો,
વોહ હે ચરમએ ફૈઝ દરબારે સાબીર;
નહિ હોતે મજનુને દરમાને ઇંસા;
બડે સબ્ર વાલે હુંય બીમારે સાબીર,
ફીદા કરતે હુંય જાન એજાઝે લબ પર:
સુના કરતે થે શમ્સ ગુફતારે સાબીર,
ક્યામત હી બરપા હુવા ચાહતી હે;
તડપતે હુંય મુશતાકે દીદાર સાબીર
વોહ સરતાજે સરદાર હે ચીરતીયોં કા
તજમ્મુલ જો હો કફશ બરદાર સાબીર.

કવ્વાલી.

ગરદુને વીલાયત કે હુંય કમર મખદુમ જનાબ અલાઉદ્દીન,
આંખો કી ઝીયા તનવીરે સહર મખદુમ જનાબ અલાઉદ્દીન.
એક ધુમ મચી હે ચારોં તરફ કયા શાનહે કયાહે ઇજજો શરફ
દરયાએ કરામત કે હુંય ગોહર મખદુમ જનાબ અલાઉદ્દીન.
ગંજીના સીરરે ખફી વ જલી અકલીમેં વીલાયતકે હો વલી,
મહકુમ તુમ્હારે જીન્નો બશર મખદુમ જનાબ અલાઉદ્દીન.

રોજે પે બુલાઓ આપ અગર રકસ અપના દીખાકર થામો સહર
હો જાવે ફીદા તાઉસે બજર મખદુમ જનાબ અલાઉદીન.
કલયર મેં બુલાલો બહેરે ખુદા બતલાઓ રહુ કમતકમય જુદા?
હો જાવે નીગાહે લુત્ફ ઈધર મખદુમ જનાબ અલાઉદીન.
કલયર મેં મજાર તુમ્હારાહે કયા કાબાલે દીદ નજારા હે
લુટતાહે તુમ્હારે ફયજ કા જર મખદુમ જનાબ અલાઉદીન.
રાગીબ કી પરેશાં હાલત હે ફુરકત ને બનાઇ બુરી ગત હે,
કયું લેતે નહિં તુમ આકે ખબર મખદુમ જનાબ અલાઉદીન.

કવ્વાલી.

હેમુદ્દતઆએ દીલ એહે હુરબાર પીર સાબીર,
દેખુ મંય આકે તેરા દરબાર પીર સાબીર.
જામે વીસાલ મુઝકો બહેરે ખુદા પીલાદો,
ફુરકત કી તીશનગી સે હું જાર પીર સાબીર.
દરબાર મેં બુલાલો રોજા મુઝે દીખાદો,
લબ પર મેરે યેહી હે તકરાર પીર સાબીર.
હર એક રાજ હક ને તુમપે અયાં કીયા હે,
હો વાકીફે રમુઝે ગફ્ફાર પીર સાબીર.
હર એક કે હે દીલ કી ઉમ્મીદ મીલતી રહેતી,
અયસી સખી હે તેરી સરકાર પીર સાબીર.
ખાદીમ રફીક કી હે મુદ્દત સે આરજુ એહે,
દેખું તુમ્હારા આકર દરબાર પીર સાબીર.

કવ્વાલી.

લાગી મનમેં કટરયા કલયરકી,
મુઝે ભાવે બજરયા કલયર કી,
દીખાદે રૂએ મુનવ્વર નીકાબ સરકાદે,
નીગાહે મસ્ત મએ હક કા કોઇ ચરકાદે,
શરફ તો ઈતના ફીદાઇ કો અપને દરકાદે,
તેરી હુઝુરી વ દેહલીજ દરદ સરકાદે,

રહું જાકે ગજરયા કલયરકી,
મીજાજ ક્યસા હે કીસ તરહ હાલ આકા હે,
ખબર ભી તુજકો હે અય સબા બતા ક્યા હે.
મરીજે ઇશ્ક કા ભી કોઈ જીક આયા હે,
ફીરાકે ખ્વાજામેં બે ચેન હે તડપતા હે.
કોઉ લાવે ખબરયા કલયર કી,
વોહ દીન દીખાએ ખુદા હમભી દેખવેં જાકર,
મજારે બાકીબે હીંદલવલી શહે કલયર
જો સેહલે કા આએ તો ઇદ સે બડહ કર,
ખુશી કે મારે કહીં બાર બાર લું જાકર,
સરપે સોહા ગગરયા કલયર કી.

કવ્વાલી.

હમારા કીબલએ ઈમાં અલાઉદ્દીન સાબીર હે,
સુખને બે સરો સામાં અલાઉદ્દીન સાબીર હે.
લબે નેઅમ તુમા હીલતોહા સુરદ ઉઠે લાખો,
જહાંમેં ઇસએ દવરાં અલાઉદ્દીન સાબીર હે
જમીને પાક કલયર પર ફલક જાહો ફલક શૌકત,
નહિં કોઈ મગર હાં એક અલાઉદ્દીન સાબીર હે.
ખ્યાલે હરજતે સાબીર હે દીલમેં જહ્નાકર સબીર,
હમારા ઘર હે ઓર મહેમાં અલાઉદ્દીન સાબીર હે.

કવ્વાલી.

અન્વારે જાતે સરમદી મખદુમ સાબીર કલયરી,
ફૈયાજ ફૈજે અહમદી મખદુમ સાબીર કલયરી.
અય શાન તુ શાને અહદ વાય જાત તુ જાતે સમદ,
ઇન્આમ ફૈજે એજદી મખદુમ સાબીર કલયરી.
અય શાને આલી મુરત્તેબત અય જાકે વાલા મુનકેબત,
દરયાએ ફૈજે સરમદી મખદુમ સાબીર કલયરી.
મખલુક બહેરે ઇલ્તેજા આમદ બ દરગાહત શુમા,

અ કુથા તુ દસ્તે અહમદી મખદુમ સાબીર કલયરી.
આજમ સગે દરબારે તો ઉફતાદ દર સરકારે તો,
અય શાહે મલકે એજદી મખદુમ સાબીર કલયરી.

કવ્વાલી.

ન છુટે રોજએ અકરમ ઈલાહી આરજુ દારમ,
હુજુરી મેં રહું હરદમ ઈલાહી આરજુ દારમ.
ખુશી સે નહિં મતલબ હોલે મુશતાક કો હરદમ,
તેરે મહેબુબ કા હો ગમ ઈલાહી આરજુ દારમ.
તસવ્વર દીલ મેં હો આંખોં મેં સુરત ઉસકી ફીરતીહો,
રહે જબતક કે દમ મેં દમ ઈલાહી આરજુ દારમ.
હો તાલીબ કોઈ જામેજમ કા તાલીબ મંય નહિ ઉસકા,
અસર હો સાગરે જમજમ ઈલાહી આરજુ દારમ.
ન તન્હા કૃષ્ણ હો દુન્યા સે જબ સુએ અદમ જાવે,
ખ્યાલે યાર હો હમદમ ઈલાહી આરજુ દારમ.

કવ્વાલી.

હે શીકલ મુસહફે જાનાં રસુલુલ્લાહ કી સુરત,
જો સુરત મોહમદ કી વોહ હે અલ્લાહ કી સુરત.
સમા જાતા જો જરરા ભી નજર મેં નુરે અહમદ કા,
જમાના દેખતા સારા કલીમુલ્લાહ કી સુરત.
નહિં કુચ્છ સુરતે અહમદ અહદ મે ફર્ક શીમ્મે કા,
રસુલ્લાહ કી જો હે વોહ હે અલ્લાહકી સુરત.
ઈસે તાકે ઈબાદત જાનકર કયું સર બ સીજદહ હું,
વોહ હે અબરૂ કી સુરત યે બયતુલ્લાહ કી સુરત.
ઉસીકા નુર હે દરસુ ઉસે દેખું તો કયા સમઝું,
કહું અલ્લાહ કી યાહે રસુલ્લાહ કી સુરત.
ફના મુરશદ પે હોના કૃષ્ણ કા કુચ્છ કમ જરીઆ હે,
યેહી તો હે ફના ફીલ્લાહ બકા બીલ્લાહ કી સુરત.

કવ્વાલી.

છબ દીખલા કર મન હરલીનો યસરબ દેસકો સાંવરયા,
પ્રેમકી મારી ભઇ મત્વારી કેસે પુછું ડાગરયા.
સરપે સોહે તાજ શફાઅત અર્શ બરી પે આવત જાવત,
રબ સે ઉમ્મત કો બખ્શાવત ઓઢેહ કારી કામરયા.
રબ વાકો મહેબુબ પુકારે સારા જગત હે વાકે સહારે,
હસન હુસેન હુંય વાકે દુલારે યસરબ વાકી નાગરયા.
નયનન નીર મોરે ભરભર આવે વાકે દરસ બીન કછુના સહાવે,
રેન દીના મોહે તલપત જાવે જયસે જલબીન માછરયા.
ઓ ઘટ ઘાટ પુરાની નૈયા રેન અંધેરી મોજ કઠન હે,
ગુની ગુની સબ પાર ઉતર ગએ બેગુન ઠારે ડાગરયા,
સંગકે સાથી છુટ ગએ સબ ડગર ડગર બટમાર ખડે હુંય.
ભવસાગર મેં આન ફસી હું જાનત નાહીં ડાગરયા,
કુરબાન તુમપે જગત તમામી સારે જહાંકે તુમહો હામી.
ડુબા જાએ તુમરો નીઝામી પાર લગાદો નાવરયા.

ઠુમરી.

પ્યારે પીયા મોરી રંગદે ચુનરયા,
ધોબીયા ધોવે સારી ઉમરયા.
મદદ મત્વારી ભઇ મંય નીઝામી,
કાહુ કી નહિં મોહે આજ ખબરયા–પ્યારે.
મંય બે ગુન બે ગયાન હું તુમ રાજન કે મહારાજ,
અપના કરકે રાખયો બાંહ કહેગી લાજ–પ્યારે.

ઠુમરી.

બશીર પીયાને દરસ દીખાયો,
પ્રેમકે રંગમાં આજ ડુબાયો;
શીકલ નઝીર કી નજર પરત હે,
કાજલ નેનમાં અયસો લગાયો.–બશીર પીયા.
અજહર પીયા કે બલબલ જાઉં,

નુર જહુર કા શોર મચાયો.–બશીર પીયા.
કર ધર પકડ સુબ્હાન પીયાને,
દૂધ પીયાસે મોહે મીલાયો.–બશીર પીયા.
પીર બશીર કે વારી તજમ્મુલ–બશીર પીયા.

કવ્વાલી.

હોતા હે સદા જીક્ર ખુદા કા મેરે દીલમેં,
મહેબુબ ઈલાહી કા હે હુજરા મેરે દીલમેં.
જલવા મેરી આંખોમે નકશા મેરે દીલ મેં
આજા મેરી આંખોમેં સમાજા મેરે દીલ મેં.
બસ જાઉ ઈસી હીંદસે બસ જાએ ઈલાહી,
મક્કા મેરી આંખોં મેં મદીના મેરે દીલ મેં.
પરહુતા હે હમેશા કોઇ અલ્લાહ સા મુશ્તાક,
ઈસ્માએ મોહંમદ કા વજીફા મેરે દીલમે.
મહબુબ કીસી તરહસે લેલે મેરે દીલ કો,
રહેતા હે મેરા ચાહને વાલા મેરે દીલ મેં.
આતી હે મોહંમદ હી મોહંમદ કી સદાએ,
અકબર હે મોહંમદ હી સમાયા મેરે દીલમે.

કવ્વાલી.

હે રહે રમજે આશકાના જાને જાનાં દેખના,
ખુદ તમાશાઈ હે વોહ ઓર ખુદ તમાશા દેખના,
જીસકો શાને દીલરૂબાઈ દેખના મંજુર હો.
મીસ્લે મુસા ગશમેં આના રૂએ જાના દેખના,
કોન બોલાથા અનલહક કીસકો ખીંચા દાર પર.
સુરત મેં મંજુર થા કરકે બહાના દેખના,
સુબ્હા કયસી જોહર કયસી અસરો મગરીબ કયાઈશા.
જીંદગી હકમેં જાહીદ વાક્ત કા કયા દેખના,
દરસે બાહર કદમ હરગીજ નરખના અય નીયાજ.
દાર મયખાના હે રહે અય મરદે દાના દેખના.

ગજલ જબી તલમીઝ સોહલ સુરતી.

શમશુ હુઆ બદર હુઆ નુરેલ હુદા પરદે મે હો
આશીક હુવા જીસ પર ખુદા વોહ દીલરૂબા પરદે મહો
ઇશકે એહમદમેં કુકે દીલ ઓર કુચ્છતા હો જીગર
આશીકકે જાબાજકી યું કોમીયાં પરદે મે હો
ખુવાબહીમે મુઝેકો દીખલાદીજીએ અપના જમાલ
અપને કુચ્છતે કીહવા આયે માહાલકા પરદે મેં હો
તુજસે પરદાહી નહીં આલમસે પરદાહે જરૂર
બાત જો પરદેકી હે આય દીલ રૂબા પરદેમે હો
નામે એહમદસે જબી રોશન હુવે દોનો જહાં
ગેયર મુમકીન હે કે વોહ નુરે ખુદા પરદેમે હો

ભજન.

પ્રેમ નગરકી રાહ કઠન હે સંભાલ સંભાલ કર ચલા કરો,
રામ નામ કો મનમેં જપો તુમ બચન ગુરૂકા કીયા કરો,
સુમ્મુન બુકમુન ઉમ્મ્યુન હોકર ખુદી કો અપની ફના કરો,
તન મન અપને ગુરૂકો સમઝો ઇસી અગનમેં જલા કરો,
ખુદકો તુમ ના ખુદ સમઝદો નેસ્તકો સમઝો એન બકા,
કુચ્છ ન આવે કામ તુમ્હારે લાખો બરસો જીયા કરો,
મંદીર મેં કયા મુરત પુજે મસજીદમેં કયા સીજદહ કીએ,
રામ મીલન કી રાહ નીરાલી મનકી માલા જપા કોરો,

ઠુમરી અલસીયા

ફસ ગઈ મેતો કાલુ બલામે
લામ અલીફ ઓર મીમકા પરદા
ઇશકો હટા કર સામને આના
દીલકો અદાએં ઉતર ગઇરે
ફસ ગઇ મેતો કાલુ બલામેં
ઇના વાલકના દીલસે ભુલાના
નેના અરબ રબકો બતાના

હીજ મે મર ગઈ મર ગઈરે
ફસ ગઇ મેતો કાલુ બલામેં

ગઝલ

શેખ ઈબ્રાહીમ ડાવરે, મોઅલ્લીફ ગુલદસ્તાહાજા.
ખાલીયાં મુઝકો દો ગયરો સે બગલગીર હો તુમ,
એહ ન સમઝા થા કે કમ જર્ફ હો બે પીર હો તુમ,
સીધે મુંહ બાત ભી કરતે નહિ અબતો મુઝસે
દુશમનોં સે મેરે હર વક્ત શકર શીર હો તુમ.
અબેર જે કપડે બનાએ ન પહેન કર અકડો,
હરકતે એકે હય બુરી કાબીલે તાજીર હો તુમ.
દર બદર કયું ભલા હરજાઇ બને ફીરતે હો.
એક કે હો રહો જબ સાહેબે તવકીર હો તુમ.
કહેના 'ઇબ્રામ" કા હે મુઝસે મીલો તુમ આકર,
હાલે દીલ અપના કહો કીસ લીએ દીલગીર હો તુમ.

રૂબાઇ.

જુદાઈ મેં તેરી રોતાહુ દીન રાત,
ખુદા જાને કે કબ હોંગી મુલાકાત.
કયામત તક કો તુઝસેતછુટ ગયા સાથ,
કહિ અબ જીંદગી કા લુત્ફ હયહાત

દાહરા.

પીયા ગયરોં સે મીલને કી આઓ કસમ,
તોરે નેનોં મેં જાદુ ભરા હે સનમ.
તુઝે આતા હંય સારે જહાં કે સીતમ,
મુઝે જલવા તુ અપના દીખાદે જસ.
મંયતો બેકલ હુ કબસે ખુદા કી કસમ,
કીયા વસ્લ સે શાદ ન દીલકો મેરે.
સહે લાખોં તુમ્હારે હંય જોરો સીતમ,
મુઝે દેખા તો વોહ પરદેમેં જા છુપા.

હુવા મુઝપર ઇલાહી યેહે કયસા સીતમ.
કોઇ દુન્યા મેં હમદમ મીલા ભી કહી,
કહુ કીસ સે મંય અપના દરદો અલમ.

ગજલ.

વઅદા તુમને કીયા થાં દુ મોરો આઇ વેલકમ,
વાઇ ડુ નોટ કમીન હકયું દીયા મુઝે યેહે દમ.
હેડ મેં દર્દ હે ફ્યુર ભી મુઝે આતા હે,
એવરી ટાઇમ તેરા ગમ મુઝે સતાતા હે.
ગીચુમી એ દુમી પ્યારે યેહેતો કુચ્છ બાત નહિં,
દુ નહિં ફોર નહિં પાંચ નહિં સાત નહિં.

ગજલ લતીફ તલમીઝ અબદુલ અઝીઝ સાહેબ અમદાવાદ.

બના હય ઓર સેહી ઇરશાદ મેરા,
અઝીઝ ઉસ્તાદ હય ઉસ્તાદ મેરા,
ચખ્તા હું ચમન મય મીસ્લે બુલબુલ,
નીરાલા હય સુખન ઇજાદ મેરા.
હુવા મશુહર ઉલ્ફત મંય યહાં તક
જહાં મય નામ હય ફરહાદ મેરા.
દેખતેહી હુશીનો કો મસ્લ જાતા હય,
યએ વેહશી હય દીલે નાશાદ મેરા.
અઝબ નાઝુંકા પાલા નાઝની દીલ,
કહાં ઉલઝય દીલે નાશાદ મેરા.
સમઝ તુમ મે નહી કમસીન હોનદાં,
ન કીજે લેકે દીલ બરબાદ મેરા.
કફસ મય ફોંસના આતા નહી હય,
અભી નાદાંન હય શેયાદ મેરા.
હમેશાં આપને દીલકો જલાયા,
કરોંગે કયા આપ દીલ શાદ મેરા.

લતીફ ઉનકો સુનાઆ તો હય મેને,
રહેગા બરસું યે કીસ્સા યાદ મેરા.

ગજલ—કવ્વાલ.

હમ આસીયાં કે દફતર સારે મીટા દીયે હેં
હકસે ગુનહા હમારે સબ બખ્સવા દીયે હેં
સદકે નબી તુમારે કુરબાં નબી તુમારે
કુબ્જે કફસસે આશીકં તુમને છુડા દીયે હેં
સલ્લે અલા તુમી પર હે ખતમ દોસ્તી સબ
ઘર ખુલ્લદ મંય હમારે કયા કયા બના દીયે હેં
કાફીરભી લાએ દમાં ઓર આપહીકો માના
ઈસલાંમ કે દીલોં પર સીકકે જમા દીયે હેં
ખાતીર તુમારી પ્યાર મન્જુર હે ખુદા કો
ઉમ્મત કે ખુદ ખુદાને રૂતબે બડા દીયે હેં
દીદાર હે નબીકા હર વખ્ત ઉસ બસર કો
ફુરકત નબીમેં જીસને આંસુ બહા દીયે હેં
અલ્લાહકા કરમ હે હમ પર લતીફ બેસક
લીખ લીખકે હમને લાખોં મજમુ છપા દીયે હેં

ગજલ—કવ્વાલી.

દીલકો મેરે યકીન હો એસા જવાબ દો,
કબ આએગે હુજુર તુમ અચ્છા જવાબ દો
મંયને તો સીદી બાત કહી આપસે જનાબ,
અબ આપ સીદી બાતકા સીદા જવાબ દો.
મીલના નહોતો કીજીએ ઈન્કાર સાફ સાફ,
છુપ ચાપ કીયું હો આપ ખુદારા જવાબ દો.
આશીક હું આપકા મુજે હે આપસે ગરજ,
અબ આપકી ખુશી મુજે જેસા જવાબ દો.
તકરાર જાને દીજીએ ગુસ્સા ન કીજીએ,
તુમ આશીક લતીફ કો અચ્છા જવાબ દો.

ગજલ—કવ્વાલી

નુરે હકસે નુરે એહમદ અબ હુવેદા હો ગયા,
એક બાલમકો હુઈ હેયરત કે યે કયા હો ગયા.
અમરરબી જો કે જા આખીર વોહી હોકર રહા,
ઈશકમે રૂસવા તેરા યુસુફ જલેખા હો ગયા.
નુર જલકર ખાક થા દેખા જમાલે યારકો,
હજરતે મુસા તુમારા અબ તો ચાહા હોગયા.
દાર પર મનસુર બસ ખુશ હોકે આખીર ચડગયા,
આશીકકોં કે વસ્તે ગોયા તમાસા હોગયા.
ખુબ લીખતે હો ગજલ તુમ વાહ કયા કહના લતીફ
યે સુખન મશહુર આલમ મંય તુમારા હોગયા.

ગજલ ચયર બયત લતીફ

કયું આજ પરેશાંન હો ઘબરાએ હુવે હો
કયું દીલમે પસેમાન હો સરમાએ હુવે હો
આફત હો ગજબ કેહરો કયમત હો બલાહો
કીસ બાતપે તુમ મહેલકા મુજસે ખફા હો
કુછ કેહદીયા દુસમનને અગર હોતો બતાઓ
કયા હો ગયા જો આજ તુમ મુરજાએ હુવા હો
કયું આજ પરેશાંન હો ઘબરાએ હુવે હો
અચ્છા નહીં હર રોજ યે આશીકસે બાંહાના
અચ્છા નહીં હર એકસે યે મીલના મીલાના
અચ્છા નહીં હમ દેકે તુમે ગેરકે જાના
કયું હુશન દો સજા પે તુમ ઈતરાએ હુવે હો
કયું આજ પરેશાંન હો ઘબરાએ હુવે હો
પેહલીસી અબ ઉલફત વોહ તુમારી નહીં દીલબર
પેહલીસી મોહબ્બત વોહ તુમારી નહીં દીલવર
પેહલીસી ઈનાએત વોહ તુમારી નહીં દીલબર
સાએદ કે કીસી ઓર કે બેહકાએ હુવે હો

કયું આજ પરેશાંન હો ઘબરાએ હુવે હો
બીમારકો દેખા તો હીસે આકે મસીહા
બીમારે મોહબ્બતકી કરો પુરી તમન્ના
દીલસે હે લતીફે જીગર અફગાર તુંમારા
દીદાર કો આશીકસે કયું તરસાએ હુવે હો
કયું આજ પરેશાંન હો ઘબરાએ હુવે હો

ચચાર બયત ગજલ—તરજ છારહી કાલીઘટા

નાસાહા મત કર નસીયેત દીલ મેરા ઘબરાએ હય
મંય ઉસે સમજુ હુ દુશમન જો મુઝે સમજાએ હય
વસ્લકી પેહલી હંય સબ યે વોહ પરી સરમાએ હય
ઘટતી રાત જું જું દીલ ભી ઘટતા જાએ હય
નાસાહા મત કર નસીએત દીલ મેરા ઘબરાએ હય
પાન ચાબા ઉસ પરીને લબપે હય સુરખી નમુદ
પાનકી લાલીકે આગે લાલ ભી સરમાએ હય
નાસાહા મત કર નસીએત દીલ મેરા ઘબરાએ હય
આંખો મંય સુરમા લગા દાં તોં મેં હય મીસસી જડી
વાહરે છોટી યે તેરી સેકડોં બલ ખાએ હય
નાસાહા મત કર નસીએત દીલ મેરા ઘબરાએ હય
વાહારે સોરે મોહબ્બત ખુબ યે છીડકા નમક
ઈસ્તખાં મેરા હુમા કીસ કીસ મજેસે ખાએ હય
નાસાહા મત કર નસીએત દીલ મેરા ઘબરાએ હય

ગજલ—કવ્વાલી.

અયે મેરે દીલે સેયદા જો તુ હંય વોહી મે હું
અબ કીસ લીએ હે પરદા જો તુ હંય વોહી મે હું
આઈના ઉઠા કરકે યું અકસસે કેહતે હેં
કયું બાત નહીં કરતા જો તુ હય વોહી મે હું
હેયરત જો વાંહાં છાઈ જલવેસે નીદા આઈ
બેહોસ ન હો મુસા જો તુ હય વોહી મે હું

ફીર કીસ લીયે અય પ્યારે યે હમસે રૂકાવટ હે
તુ મોઓજ હય મંય દરીયા જો તુ હય વોહી મે હું
મેરાજ મંય ખાલીકને હજરતસે યે ફરમાયા
આ તુજસે નહી પરદા જો તુ હય વોહી મે હું

ગજલ.

મંય તેરા ભલા ચાઊં તુ મેરા ભલા ચાહે
મંય તુજકો પીયા ચાઊં તુ મુજકો પીયા ચાહે
ઉલ્ફતકા મઝા તબહે એકા રહે હમ તુમ મંય
હરવક્ત ખુદાસે બસ આશીક યે દુઆ ચાહે
બીમારે ગમે ફુરકત હો જાએ અભી અચ્છા
સબ દુર હો ગમ દીલસે ગર માંહેલકા ચાહે
વોહ દોસ્ત હમારા હંય જો વખ્તપે કાંમ આયે
ગમખારજો એસા હો દીલ ઉસપે ફીદા ચાહે
દુનીયામે મસ્લ ચછ હે કોઈ ન કીસીકા હે
કર યાદે ખુદા દીલમે ગર હકસે મીલા ચાહે
મંય દોસ્ત ઓર દુશમનકો બસ એક સમજતાહુ
યા રબ હો ભલા ઉસકા જો મેરા બુરા ચાહે
યું બંદે લતીફ ઉસકે હોનેકો તો સારે હેં
હેં ખાસ વોહી બંદા જીસકો કે ખુદા ચાહે

ગજલ—કવ્વાલી.

ચાહને વાલે તો હર વખ્ત વફા કરતે હેં
યે હશીં ચછ હે કે મીલ કરકે દગા કરતે હેં
જુલ્મ બેજા ભી તો હમ ઉનકે સાહા કરતે હેં
હય હમ સબ્ર મોહબ્બતમેં કીયા કરતે હેં
જુલ્મ બે ફાઇદા જો હમ પે કીયા કરતે હેં
ઉનકે મીલને કી સબો રોજ દુઆ કરતે હે
જબ કભી રહા મંય મીલ જાતે હેં આતે જાતે
ઉનસે સકવા નસીકાએત ન ગીલા કરતે હેં

બાજ આતે નહી વોહ અપની જફાઓસે અફસોસ
દાગ ફુરકત કે હમે રોજ દીયા કરતે હેં
વોહ તો ચાહતે હેં કે મર જાએ મરી જે ફુરકત
ખુબ બીમારે મોહબ્બત કી દવા કરતે હેં
ઈસ કદર મુજસે લતીફ હો ગઈ ઉલ્ફત ઉન્કો
પાસ બુલવા કે સુખન મેરા સુના કરતે હેં

ગજલ કવ્વાલી.

મરીજે હીજકી હાલત સભાંલતે જાઓ
જો દીલમે ઇસકે હે હસરત નીકાલતે જાઓ
અબ આયે હો તો કરમ ઈતના કીજીએ ઇસપર
સૈયદે નાઝ પે દો ફુલ ડાલતે જાઓ
તુમારા હુશન ખુદા દાદ હે ખુદા રખે
હુમારે હુશન કો સાંચેમે ઢાલતે જાઓ
ચાહાંપે દફન સેઈદાંને નાઝ હેં લાખોં
તુમ ઇસ તરહાંસે ન ઇનકો ઉગાલતે જાઓ
જીબાંકો છુપ ન કરો ખોલ દો ખુદાકે લીયે
સુખન લતીફ નયા તુમ નીકાલતે જાઓ

ગજલ કવ્વાલી.

જહાં મંય નકસાએ હસ્તી અગર મીટાના થા
મેરા મજાર સરે રહા ગુજર બનાના થા
તુમ આતે હો તો આઓ હમારે સર આંખાં પર
તુમે તો દીલમે ઇની ખીડકીયાસે આના થા
યે દીલ તો કયાહે પ્રીદા જાં તલક ભી કરદેતે
હમે તો રૂઠે હુવે યાર કો મનાના થા
આજલસે હુશન પરસ્તી લીખીથી કીસ્મતમે
મીજાજ મેરા લડકપનસે આશકાંના થા
હમારે દસ્ત નીશાનો ન હારીઓ હીમ્મત
મેરે જીગરમે લગા તીરકા નીશાંના થા

ગજલ.

પરદા હારીકે એજ બાહવામો રૂસવા કર દીયા
અય ખ્યાલે યાર ક્યા કરના થા ઔર કયા કરદીયા
ખુબ બીમારે મોહબ્બત કા મદાવા કર દીયા
માર ડાલા ફીરભી કેહતે હેં કે અચ્છા કર દીયા
ઉનકો સકતા હો ગયા કેસા ઇશારા કર દીયા
અય નીગાહે યાસ આખીર તુને યે કયા કર દીયા
સેંકડોકો રહા પર લાએ તેરે ખોએ હુએ
કયા નજરથી જીઅતે મુરદોકો મસીહા કર દીયા
એક સાગરમેં કીયા સાકીને ઝાહીદ કો ગુલામ
સઈ એક છીંટેહીમેં બાઝારે તકવા કર દીયા
પુછતે હો લો કેહ દેતા હુ કીસને જાનલી
ફીર ન યે કહેના કે તુને રાઝ અફશાં કર દીયા
ઉનકે જાતેહી બયા બાંકી તરફ જાનેકો થા
સદકે ઇસ વેહસ્તકે જીસને ઘરકો સહરા કર દીયા
મરહબા અય જલવએ દીદાર કયા કહેના તેરા
દેખને વાલોકી આંખોંકો તમાશા કર દીયા
હેરત અફઝા હેં યે હુશને ઇશકકી નય રંગીયાં
લેયલાકો મજનુ કીયા મજનુકો લેયલા કર દીયા
એક તેરી ચશ્મે કરમને સાકીયે બંદા નવાજ
ઝરરે કો ખુરસીદ ઔર કતરેકો દરીયા કર દીયાં
યે કીયાં કુરકત મેં ઉનકી યાદને આકર મુલુક
એઠે બીઠલાએ જીગરમે દર્દ પેયદા કર દીયા
આંખાં હી આંખાંમે બેદમ કહે ગયે હમ હાલે દીલ
પરદેહી પરદેમે ઇઝહારે તમન્ના કર દીયા

ગજલ કવ્વાલી.

ઘર ખુશીસે રહે બાલીક મેં લુટાને વાલે
ચંદ સાબીર થે મોહમદ કે ઘરાંને વાલે

ઉઠને પાએ ન ઘર મેં ભી મગર ગુક્ર કીયા
એથશો હોતે હેં મુશીબત કે ઉઠાને વાલે
ઉનકે પેરવ જો હુએ વોહ સરે મન્જીલ પોહચે
રહ ગએ વોહ જો નથે રહા પે આને વાલે
લીખ ગએ અપની કીતાબોં મેં નબુવતકે નીશાં
ઉલામા મુશાઓ ઇસાકે ઝમાને વાલે
ગન્જે પરવીઝ કે જાંનીબ જો હુવા શાહકા ગુજર
કુન્જીયાં લાએ પએ નઝર ખઝાંને વાલે
હાય પાની ન મીલા ઉન્કો લબે નેહરે ફરાત
જીનકે મા બાપ થે કોસર કે લુટાને વાલે
ભુક ઓર પ્યાસ મેં એક એક હઝારોંસે લડે
કયા બહાદુર થે મોહમદ કે ઘરાંને વાલે
હેફ સદ હેફ રહે ખુદ લબે દરીયા પ્યાસે
હુએ મેં ચશ્મે એ કોસર કે લુટાને વાલે
કયસે પચતા એંગે દોઝખ મે જલેંગે જીસદમ
ખેમેએ આલે મોહમદ કે જલાને વાલે
જલવાએ નુરે ખુદાઇ ભી કોઇ છુપતા હે
કેયસે કેયસે હુએ નાદીમ ન છુપાને વાલે
આજતક નકશે શરીએત ન મીટા પર ન મીટા
મીટ ગએ આપહી જીતને કે થે પીટાને વાલે
તુભી રાહી હો મદીનેકી તરફ જલ્દી અમીર
કે ગોલ કે ગોલ ચલે જાતે હેં જાને વાલે

ગજલ કવ્વાલી મજાકીઆ

કહા જો મેને બલાએ લેલુ તો મુસકરા કર કહા કેઉં હુ
કહા જો મેને બલાએ દાગે તો સર હીલાકર કહા કેઉં હુ
યે કહેકે રોઠા જો મેને દામનકે આજ કુછ હે! ન જાનેદુંગાં
તો દોનો હાતુંસે અપનાં દામન છુડા છુડા કર કહા કેઉં હુ
જો ઉઠતે જોબન કો મેને પાયા તો હસ્તે 'ગુસતાખકો ળુડાયા

તો દોનો હાતુંસે અપના શીના છુપા છુપા કર કહા કેઉં હું
કહા જો મેને કે ચલીયે ઘર પર ઉમેદવારી ભલા કહાતક
તો કીસ અદાઇસે મુજકો ઠેગા દીખા દીખા કર કહા કેઉં હું
કહા જો મેને કે એક આસા દોગે કભીતો મુજપર કરમ કરોગે
થે દીલમે રાજી મગર જબાંસે હાય યે જતા કર કહા કેઉં હું
જો સરમે વસલકી ધુંન સમાઇતો મેને વાદેકી લો બડાઇ
તોરગ લાકર સુરમ ગાકર નીરત બતા કર કહાકે ઉં હું
કહા કીસીને કે આજ કલતો રંગીલી મીલજા રંગીલી મીલજા
મે તેરે સદકે મે તેરે કુરબાં તો મુસ્કરા કર કહાકે ઉં હું.

ગજલ કવ્વાલી.

કુછ જવાંની હય અભી કુછ હંય લડકપન ઉનકા
દો દગા બાજું કે ફુન્દે મે હંય જોબન ઉનકા
યા ઇલાહી યે તમન્ના હંય કે રોજે મેહસર
લબપે હો નામ તો હાથમેં દામન ઉનકા
તોડકર તખ્તએ મરકદ મે નીકલ જાઉગાં
એકસી નામ ન લેના સરે મંદ ફુન ઉનકા
વસ્લમે કયા મેરે પાસ હેં જો મે નજર કરૂં
દીલ અદાઓકા જીગર નાઝકા તન મન ઉનકા
વસ્લને લુટ લીયા દોનો કો તનહા પાકર
આજ મેરા ન ગેરેબાં હય ન દામન ઉનકા
હય ઇસ ઇશકને દોનો કો બનાયા કાફીર
નામ મેરા મોહમદ હય બુતે પુર ફુન ઉનકા

ગજલ કવ્વાલી.

સૈયદ મીરાંઅલી ગમ ખાઅર પાર બેડા લગાને વાલે
તુમ હો મેરે ખેવનહાર નૈયા મેરી તીરાને વાલે
દરપે જો કોઇ આવેગા ખાલી વોહ નહી જાવેગા
પ્યારે તુમ હો સકી દાતાર મતલબ હકસે દીલાને વાલે
દીખાદો રોજાએ અનવર હુવા હાજીર હુ મેં દરપર

અજબ હય આલીયે દરબાર દીલ આલમકા લુભાને વાલે
દીલ હે મેરા યે મુજતર રોતા હીજમે હું સબ ભર
બુલવા લીજે મુજે સરકાર મેરે નાઝ ઉઠાને વાલે
કલમા આપકા વીરદે જુબાં જાં આપપે યે કુરબાં
હરદમ હે યે લતીફ નીસાર રંજે ગમસે બચાને વાલે

ગજલ.

કુદરતકા તેરી ખેલ યે રબે ગફુર થા
બેહોસ મુસા હો ગએ જલને કોહતુર થા
કુદતમે તેરી કોન કરે ચુના સરા મગર
ઇબલીશો નાબકાર કો નહાક ગરૂર થા
વો કેહતા કુમ્બે ઇજની કયા ઉસકી મજાલ થી
મન્સુર મે ભી તુહી થા તેરા જહુર થા
મેહબુબ પ્યારે અપને કો તુને બુલા લીયા
ખુરશીદો માકો રસક થા વોહ રશકે હુર થા
મે એ પીતે પીતે છક ગએ હમ અબતો અય લતીફ
કયા વસ્લકી સરાબ થી દીલકો સરૂર થા

ગજલ શોહરત.

મીટે ગાયેન કભી જોશ વલ વલા દીલકા
ખુદાકે વાસ્તે હો જાએ ફેસલા દીલકા
તુમારા જીસ્સે ની જી ચાહે તુમ મીલો દીલબર
ન તુમસે સીકવા સીકાએત ન કુછ ગાલા દીલકા
તુમારે ઇશક મે બેહલા તે દીલકો હેં અપને
મીલાયે ખુબ હમે અબતો મશગલા દીલકા
હજારોં આપકી ફુરકત કે તીર ખાતી હે
હે કીસ કદર ભલા અલ્લાહારે હોસલા દીલકા
યે કોલ આપકા બેસક દુરૂસ્ત હે શોહરત
ખુદા કીશીસે ન ડાલે મોમલા દીલકા

ચયાર બેયાત.

કાકુલ કી તરહાં આપ જો બલ ખાએ હુવે હો
માલુમ હુવા એશાંકે બેહકાએ હુવે હો
જાના નહી રહેનેકા શદા એક જમાના
આજ ઓર હે કલ ઓર નહીં ઇસકા ઠીકાના
હોજાએગા ચંદ રોજ મેં યે હુશન રવાના
જીસ પર કે મેરી જાન તુમ ઈતરાએ હુવે હો
કાકુલ કી તરહા આપજો બલ ખાએ હુવે હો
જે બાઇસ જો હે તુમમય વોહ પુછો મેરે દીલસેં
શાંના ! જો હે તુમ મય વોહ પુછો મેરે દીલસે
ખુદ રાઈ જો હે તુમ મય વોહ પુછો મેરે દીલસે
કુછ ઓર બને હોકે ગજબ ઢાએ હુવે હો
કાકુલ કી તરહાં આપ જો બલ ખાએ હુવે હો
ક્યું તીરછી નઝર આજ હય ક્યા દીલમે હે ઠાંની
મુહર્ખુખ હય ગંમાએ હો યા જોશે જવાંની
યા ગેયરોને કુચ્છ આગ લગાઈ હે મેરે જાની
તેવરીસેં યે નુમાયા હય કે ભડકાએ હુવે હો
કાકુલ કી તરહાં આપ જો બલ ખાએ હુવે હો
અલ્લાહા કરે આપ ભી આશીક હો કીસી પર
ઓર ઉસકે સીવાએ ચેન આયે ન તુમે દમભર
માલુમ હો તબ ઈશ્ક ઉસે કેહતેં હેં દીલબર
જીયુ મેરી તરહાં તીરે સીતમ ખાએ હુવે હો
કાકુલ કી તરહાં આપ જો બલ ખાએ હુવે હો
ઉસ શોખને દેખા મુજે યું મજતરે હેયરાંન
પુછા કે જનાબ આપ ઈતને ક્યું હો પરેશાંન
હો આજકી સબ આપકે હમ હેં મયમાન
અરમાંન ન બાકી રહે કે તરસાએ હુવે હો
કાકુલ કી તરહાં આપ જો બલ ખાએ હુવે હો

તમામ શુદ.